

NOVÝ ÚDĚL PRO EVROPU

Komplexní soubor ekonomických a sociálních politik pro stabilizaci, udržitelnou obnovu a demokratizaci Evropy

Idea Evropy je na ústupu a Evropská unie je v pokročilém stádiu rozpadu.

Spolu s Brexitem, padl jeden významný pilíř Evropské unie. Brzy poté evropský establishment přistoupil k jejímu efektivnímu rozpadu pomocí eufemismů jako jsou “vícerychlostní” Evropa nebo Evropa s “variabilní geometrií”.

“Nezáleží mi na tom, kolik to bude stát. Chceme zpět svou zemi!” Toto je vzkaz, který můžeme slyšet nejen od stoupenců Brexitu v Británii, ale čím dál tím více z různých koutů Evropy, dokonce i mezi podporovateli levice hájícími návrat k národnímu státu.

Je tedy Evropa ztraceným případem? Může být zachráněna? Měla by být zachráněna?

DiEM25 věří, že ano. My, občané Evropy, si musíme vzít naše země zpět. Ve skutečnosti si musíme vzít zpět i naše regiony. A stejně tak musíme převzít i naše města. Ale abychom si mohli vzít zpět naše země, regiony i města, potřebujeme znovu najít společný cíl mezi občany suverénních národů. A abychom tak mohli učinit, potřebujeme mezinárodní, společný, nadnárodní evropský projekt. Potřebujeme Nový úděl pro Evropu. Tento dokument nastiňuje právě takový projekt.

Překlad dokumentu zajistila Ekumenická akademie za podpory Nadace Rosy Luxemburgové. Na překladu se podíleli členové DiEM25 z Prahy a z Českých Budějovic

Zde předložený text je jen překladem základní části dokumentu, ke kterému existují v originálu přílohy, na které jsou v tomto textu uvedené odkazy. Celý originální dokument European New Deal včetně příloh je k dispozici na webu DiEM25 zde: <https://diem25.org/end/>

OBSAH

Sekce 1 – ÚVOD

- 1.1 Hořké plody úsporných opatření, která pohání evropskou krizi
- 1.2 Protekcionismus a hraniční ploty nejsou řešením
- 1.3 „Vícerychlostní Evropa“ nebo Evropa s „variabilní geometrií“ jsou zkratkami pro poraženou Evropu
- 1.4 Měla by Evropa být zachráněna?
- 1.5 Bude Evropa zachráněna? Sjednocující role konstruktivní neposlušnosti
- 1.6 Stabilizace, obnova a větší národní suverenita musí mít přednost
- 1.7 Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25: Integrovaný program pro civilizování Evropy doplněný vestavěným mechanismem pro zvládnání nákladů případného rozpadu
- 1.8 Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 jako nezbytný předpoklad pro demokratickou evropskou ústavu

Sekce 2 – NOVÝ ÚDĚL PRO EVROPU: CÍLE A PROSTŘEDKY

- 2.1 Úvod: Čtyři principy a šest cílů Nového údělu pro celou Evropu, nezávisle na členství v Eurozóně nebo EU
- 2.2 Krocení financí a repolitizace tvorby peněz
 - 2.2.1 Regulace bank a finančních institucí
 - 2.2.2 Platforma veřejných digitálních plateb (PDPP)
 - 2.2.3 Směrem k Evropské clearingové Unii
- 2.3 Financování zelenými investicemi vedené Obnovy a ustavení nové agentury pro správu a financování Evropské zelené tranzice a Zelené Energetické unie
 - 2.3.1 Propojování veřejného investičního bankovníctví s kvantitativním uvolňováním centrálních bank
 - 2.3.2 Evropská pracovní agentura zelené tranzice: Herkulova síť
 - 2.3.3 Zelená energetická unie a navrhovaná Panevropská uhelná daň
 - 2.3.4 Další nástroje prosazování Zelené tranzice: Daňové úlevy a odstranění podpory fosilních paliv
- 2.4 Financování základních statků pro „udržovatele“ Evropy v jejich vlastních komunitách
 - 2.4.1 Program boje proti chudobě
 - 2.4.2 Program podpory bydlení
 - 2.4.3 Program garance práce
- 2.5 Sdílení kapitálových výnosů a bohatství, demokratizace ekonomické sféry a universální základní dividenda
- 2.6 Panevropská koordinace měnových, fiskálních a sociálních politik mezi členskými státy EU, které nejsou v Eurozóně, Eurozónou a nečlenskými státy EU jako nezbytný předpoklad obchodních dohod
- 2.7 Překonejme krizi eura (než porazí Evropu!)
 - 2.7.1 Politika 1 – Role Platformy veřejných digitálních plateb (PDPP)
 - 2.7.2 Politika 2 – Program pro záchranu jednotlivých bank
 - 2.7.3 Politika 3 – Program převodu dluhu při překročení limitu
 - 2.7.4 Politika 4 – Investicemi vedená obnova a program konvergence
 - 2.7.5 Politika 5 – Nouzový program sociální solidarity k boji proti růstu chudoby

- 2.8 **Financování programů Nového údělu pro Evropu: Evropský akciový depozitář**
 - 2.8.1 Finanční aktiva nakoupená centrálními bankami v souvislosti s kvantitativním uvolňováním mají být uloženy v Evropském akciovém depozitáři (EED)
 - 2.8.2 Výnosy centrální banky z ražebného a akumulovaných zisků v rámci platebního systému Targetu2 Evropské centrální banky mají být uloženy v Evropském akciovém depozitáři (EED)
 - 2.8.3 Dividendy z procentního podílu akcií z každé korporátní prvotní veřejné nabídky akcií (IPO) a kapitálového navýšení mají být převedeny na Evropský akciový depozitář (EED)
 - 2.8.4 Poplatky z odvozené distribuce práv duševního vlastnictví a znalostního monopolu
 - 2.8.5 Panevropská dědická daň
 - 2.8.6 Panevropská uhelná daň

Sekce 3 – HARMONOGRAM: IMPLEMENTACE POLITIK VE VELMI KRÁTKÉM, KRÁTKODOBÉM AŽ STŘEDNĚDOBÉM A DLOUHODOBÉM HORIZONTU

- 3.1 Velmi krátký horizont
- 3.2 Krátkodobý až střednědobý horizont
- 3.3 Dlouhodobý horizont

Sekce 4 – ZÁVĚR

PODĚKOVÁNÍ

Hnutí DiEM25 je vděčné nespočtu přispěvatelům do souboru politik Nového údělu pro Evropu. A to jak expertům, kteří investovali čas a energii, aby nám mohli zaslat své studie, tak aktivistům a dobrovolníkům DiEM25, kteří si přečetli předchozí pracovní verze, organizovali mítinky napříč Evropou k jejich diskusi a dali dohromady své vlastní uvážené návrhy. Z expertů, s kterými bylo hnutí DiEM25 v kontaktu, bychom chtěli zejména poděkovat Fredericu Boccarovi, Marku Blythovi, Timu Jacksonovi, Stevu Keenovi, Mirelle Martinimu, Anně Pettiforové, Thomasi Porcherovi, Vincentu Hurkensovi and Jorenu Wachterovi. A také Ulfu Clerwallovi, Jamesovi K. Galbraithovi, Aurore Lalucqové a Vlassisovi Missosovi, kteří byli odpovědní za sloučení všech dílčích částí do předkládaného souboru politik.

Sekce 1 – ÚVOD

1.1 Hořké plody úsporných opatření, která pohání evropskou krizi

Evropa čelí dokonalé bouři povstání nacionalistické internacionály a hluboce zakořeněného establishmentu, jehož neúspěšné politiky jej vedou k autoritářství, které v nikdy nekončícím cyklu, znovu posiluje krizi, jež živí povstání nacionalistické internacionály. Pokud nebudou pokrokoví Evropané jednat nyní, nejen, že se Evropská unie rozpadne, ale co hůř, bude nahrazena něčím odpornějším, v čemž se spojí permanentní ekonomická krize s nezvratným autoritářstvím a lidským zoufalstvím.

Zatímco příčiny evropských potíží jsou rozličné a složité, v jejím srdci leží ztráta naděje. Naděje, která se vypařila, když většina Evropanů začala čelit strašákov *nedobrovolné podzaměstnanosti*. Již nejméně po jednu dekádu byly miliony Evropanů žijících v nejbohatších zemích odsouzeni k duch ubíjející prekarizované práci, která ovládá čím dál větší segment pracovního trhu (např. v Německu). Současně lidé žijící na evropské periferii, zejména mladí a starší lidé blížící se důchodu, jsou vyhození na dlažbu. Mladí pak migrují *hromadně* do jádrových zemí Evropy, kde je místní obyvatelé, beztak již ve spárech nespokojenosti, mylně vidí jako zdroj svých problémů.

Evropa se tak rozkládá následkem této dokonalé bouře *nedobrovolné podzaměstnanosti* a *nedobrovolné migrace*.

- *Nedobrovolná podzaměstnanost* je hořkou cenou placenou za úsporná opatření. Je to výsledek ultra nízkých investic, neschopnosti vytvářet placená pracovní místa, které Evropa potřebuje, aby mohla uspokojit své ekonomické, sociální, lidské a enviromentální potřeby, a ekonomická stagnace Evropy, která koncentruje většinu ekonomických aktivit v několika regionech, přičemž vysává ostatní.
- *Nedobrovolná ekonomická migrace v rámci Evropské unie* je také hořkým plodem úsporných opatření. Drtivá většina Řeků, Bulharů, Španělů, Rumunů, Portugalců a Poláků, kteří se stěhují do Británie nebo Německa, tak činí, protože musí. Co jiného mohou dělat, bez práce a bez jakékoliv perspektivy a s obrovskými a rostoucími příjmovými rozdíly mezi evropskými zeměmi?

V nejistotě podzaměstnanosti a nucené migrace, musí rostoucí počet Evropanů vynaložit nadlidské úsilí, aby zajistili sebe i své rodiny. Tato realita vyvolává vztek a plodí politická monstra, která dnes zneužívají klima strachu a nejistoty.

Podzaměstnanost a migrace jsou dva jezdcí nacionalistické internacionály, která se dnes žene napříč Evropou. Nacionalistická internacionála nabízí ochranu pro vytváření pracovních míst. Nabízí zdi k blokování migrace, politiku strachu a stav obležení, který má odradit, či dokonce vypovědět ty, kteří se již přestěhovali.

1.2 Protekcionismus a hraniční ploty nejsou řešením

Protekcionismus není řešením!

Ano, bylo by lepší, kdyby se Evropa snažila udržet a rozvíjet firmy a průmysl v každé zemi před vytvořením jednotného trhu, spíše než podporovat masovou deindustrializaci mnoha zemí a regionů. Ale tady už jdeme s křížkem po funuse; průmyslová odvětví, která nepřežila odstranění hranic, odešla nadobro. Nemohou být opět znovu vytvořena prostřednictvím ochranných opatření. Kdybychom se je snažili oživit skrze protekcionistické politiky, bude cenou zhroutení existující, integrované Evropy, a vznik obchodních válek, které způsobí nové obrovské ztráty našim národům. Kdokoliv, kdo slibuje, že Británie, Itálie, Francie, Řecko nebo Německo by byly schopné stát se díky většímu protekcionismu bohatší, prodává falešnou naději.

Zdi a elektrifikované hraniční ploty nejsou řešením!

Ano, bylo by lepší, kdyby Evropa vytvořila takové podmínky, aby Poláci, Bulhaři, Rumuni nebo Řekové nebyli nuceni opouštět své země například kvůli nedostupnosti mezd potřebných k přežití nebo bydlení ve svých komunitách. Je však pozdě bycha honit; tyto migrační vlny se již přehnaly. A snaha je zvrátit nebo zastavit bude požehnáním pro rasisty, náboženskou netoleranci, nacionalistický šovinismus a způsobí také obrovské kulturní ožebračení Evropy.

Příslib znovunastolení naděje skrze vyšší zdi, které budou kontrolovat pohyb lidí a zboží, který nabízí nacionalistická internacionála, se musí setkat s tvrdým odporem pokrokových Evropanů.

1.3 „Vícerychlostní“ Evropa nebo Evropa s „variabilní geometrií“ jsou zkratkami pro poraženou Evropu

Předseda Evropské komise, Jean-Claude Juncker, nedávno publikoval diskusní dokument vymezující pět možných směrů, kterými by se EU mohla vydat. Evropské lídry láká zejména myšlenka „vícerychlostní“ Evropy či Evropy s „variabilní geometrií“. Zní to jako flexibilní a realistický přístup, který by umožnil některým členským státům se integrovat více, zatímco další státy by mohli zůstat pár kroků zpět.

Avšak tento přístup v podstatě znamená hromadný souhlas s rozpadem: Některé členské státy využijí „vícerychlostní“ narativ ke zbavení se základních práv a svobod (např. svobody tisku, nezávislosti soudů či volného pohybu) zatímco zbytek nebude schopen se vyrovnat s větší konsolidací (jako Eurozóna, primární kandidát pro bližší politickou unii). V krátkosti, pojmy „vícerychlostní“ a „variabilní geometrie“ jsou eufemismy pro kolaps, rostoucí nelegitimitu a obrát k bezvýznamnosti EU.

1.4 Měla by být Evropa zachráněna?

Až do nedávna návrhy na „záchranu“ Evropy rozčilovaly skeptiky, kteří říkali „to je všechno pěkné, ale může být to, co navrhuje, opravdu uskutečněno?“ Dnes se skeptici ptají, zdali je Evropa vůbec hodná záchranu.

DiEM25 má odpověď: Ano! Máme povinnost ukázat, že Evropa může a musí být zachráněna. Zachráněna nebude pouze v tom případě, pokud její establishment bude pokračovat v odporu vůči politickým zásahům, které jsou k její záchraně nezbytné. Evropa musí být zachráněna, protože jedinou alternativou je ožebračení *všech* Evropanů, a to v ekonomickém, sociálním i kulturním smyslu. Nacionalistickou alternativou je rozdělování a přestování nedůvěry vedoucí k násilí či pravděpodobně k válce. Nacionalistická alternativa by také ohrozila širší svět. Svět potřebuje *sjednocenou* Evropu oddanou autentické demokracii, mírovému řešení sporů, sociálnímu zajištění, záchraně planety a pokračujícímu rozšiřování lidských svobod.

Nový úděl hnutí DiEM25 nabízí plán, který ukazuje, jak můžeme Evropu zachránit. Nový úděl hnutí DiEM25 staví na myšlence, že je nevyhnutelné investovat do komunit, stejně jako zelené hnutí vychází z myšlenky klimatických změn: sdílené odpovědnosti národů, jejichž osudy jsou propletené.

1.5 Bude Evropa zachráněna? Sjednocující role konstruktivní neposlušnosti

Promarněná dekáda a zvyšující se krize přiměla mnohé Evropany k pocitu, že je Evropa ztraceným případem. Že pro Evropskou unii již není návratu. A že je pravděpodobně lepší nechat tuto neoliberalní, autoritářskou, nekompetentní a neatraktivní Evropu zhroutit se a poté začít znova od nuly, jakmile obnovíme demokracii v našich národních státech.

DiEM25 nezpochybňuje tvrzení, že Evropa je pravděpodobně za bodem návratu. Avšak DiEM25 se vytrvale staví proti předpokladu, že bychom měli vést kampaň za rozklad EU nebo že bychom ji měli nechat zhroutit se, abychom mohli začít od začátku. DiEM25 pevně věří, že náš boj za záchranu EU, skrze předkládání praktických návrhů na její demokratizaci, civilizování a racionalizaci, se ukáže jako rozhodující, *dokonce i když selžeme* a výsledkem bude rozpad EU.

Tento boj za předložení návrhů politik, které mohou zachránit Evropu, který DiEM25 svádí po celé Evropě, pomáhá budovat nadnárodní síť demokratů, která se ukáže být neocenitelnou, pokud Evropa nakonec opravdu selže. Podněcováním *konstruktivní neposlušnosti* (tj. vedené skrze umírněné návrhy politik a současně spojené s odmítáním ediktů bezradného establishmentu, a to na všech úrovních) a sdružováním Evropanů z různých národních a stranických prostředí k boji bok po boku za záchranu Evropy, vytváříme nadnárodní

progresivní internacionálu, která bude konfrontovat jak establishment, tak nacionalistickou internacionálu, a znovu sesbírá kusy Evropy, pokud se zhroutí.

Narativ hlásající „nechat tuto Evropu rozložit, tak abychom mohli začít znova poté, co jsme zalezli do ulit našich národních států“ jen posílí nacionalistickou internacionálu. Ale narativ DiEM25 hlásící „držme spolu, prosazujeme návrhy na záchranu Evropy, a současně neposlouchejme establishment a připravujeme se na rozpad Evropy“ je největším nepřítelem jak nacionalistické internacionály, tak establishmentu Evropy, který to zavinil. Bude to jen tento tmel nadnárodního Evropského hnutí, které bude oponovat barbarismu po zhroucení Evropy.

1.6 Stabilizace, obnova a větší národní suverenita musí mít přednost

V reakci na krizi, liberální establishment nabízí „více Evropy“ ve formě *odlehčené verze federace (federaci-lite)* s ještě větší mocí pro bruselské byrokraty a s určitými rozhodujícími ekonomickými funkcemi, ale také s vysoce restriktivními kontrolami vyžadovanými německým ministerstvem financí, Evropskou centrální bankou, a nejméně osvědčenými částmi Evropské komise. Za daných ekonomických podmínek by federace-lite nevyhnutelně vedla k prohloubení úsporných opatření a urychlila by zkázu evropského sociálního modelu.

Tato federace-lite není řešením! Pokud by byla ustavena v roce 2000, kdy se zrodilo euro, mohla otupit krizi, která následovala v roce 2008. Ale teď už taková představa nabízí příliš málo a příliš pozdě. Drobný federální rozpočet, který je navrhován výměnou za politickou unii, by proměnil Evropu na trvalou unii úsporných opatření (austerity Union). Namísto aby sloužila k odvrácení zániku, by zánik urychlila a maximalizovala by škody v životech lidí.

Evropa dnes potřebuje praktické kroky, které lze učinit zítra ráno, tak aby mohla zastavit pád, stabilizovat lokální a národní ekonomiky, překlenout dělicí linie mezi zeměmi v rozpočtovém přebytku a těmi ve schodku, uvést Eurozónu do rovnováhy a dosáhnout koordinace mezi Eurozónou a dalšími ekonomikami, které spadají geograficky do širší Evropy (např. VB, Švýcarsko, Srbsko, Norsko, Turecko či Island). Tyto kroky musí být učiněny rychle, a tudíž ve stávajícím institucionálním uspořádání. Jakékoliv kroky vedoucí nyní k „více“ Evropy, budou nejen produkovat trvalou unii úsporných opatření (austerity union) v kontinentální Evropě, ale budou také předstiženy pádící krizí, která zajistí, že nezbude nic, co by se dalo sjednocovat či federalizovat.

Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM5 navrhuje v rámci stávajícího institucionálního uspořádání politiky, které přinesou stabilizaci. Stabilizace přinese větší národní suverenitu. Jakmile budou obnoveny toky investic, koordinována správa veřejného dluhu, bankéři drženi pod kontrolou a nejhorší chudoba řešena na evropské úrovni, národní vlády budou najednou obdařeny větší úrovní svobody, což bude důkazem, že evropeizace řešení základních a společných problémů

nevyžaduje další ztrátu suverenity. Právě naopak: europeizace řešení, např. investičních toků a neudržitelnosti veřejného dluhu dává národním parlamentům a regionálním shromážděním zpět větší pravomoci.

V dlouhodobém horizontu, poté co bude dosaženo této stabilizace a poté, co se navrátí naděje do Evropy, musí si Evropané položit kritickou otázku: Jak si představujeme Evropu, řekněme, za dvacet let?

- Chceme EU postupně rozebrat, plánovat hladký, nenákladný sametový rozvod a spoléhat více na národní státy?
- Nebo chceme vybudovat a udržovat otevřenou, kontinentální, federální, pan-evropskou demokracii v níž svobodní muži a ženy mohou žít, pracovat a prosperovat společně, tak jak si vyberou.

DiEM25 se staví za druhou variantu: jakmile bude Evropa stabilizována pomocí umírněných politik navržených níže, otevře se cesta vybudování skutečné demokracie na nadnárodní evropské úrovni. To bude přirozeně vyžadovat evropský demokratický ústavní proces podepřený politikami podporujícími demokratizaci ekonomického života, smazání rozdílu mezi kapitálem a prací, zakotvení sdílené zelené prosperity do evropského institucionálního uspořádání a vymýcení všech forem institucionalizované diskriminace.

1.7 Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25: Integrovaný program pro civilizování Evropy doplněný vestavěným mechanismem pro zvládání nákladů případného rozpadu

Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 nabízí to, co evropský establishment nebyl schopen nabídnout: Plán A pro Evropu. Mapuje způsoby, kterými Evropa:

- bude financovat současné i budoucí inovátory, jejichž výzkum a vývoj bude základem Zelené tranzice k prosperitě bez růstu, kterou potřebujeme,
- bude podporovat svoje „udržovatele“, tedy lidi, kteří provádí množství prací, které potřebujeme k udržení našich komunit a existujících infrastruktur (např. zdravotní sestry, pečovatelské pracovníky, učitele, či elektrikáře),
- obnoví sen sdíleného blahobytu v éře automatizace, vykořisťování a nerovnosti, která podryvá humanismus a
- umožní demokracii na lokální, regionální, národní a panevropské úrovni.

K zajištění financování těchto opatření Nový úděl pro Evropu nabízí finanční mechanismus, který nejenom minimalizuje možnost rozpadu, ale také minimalizuje eventuální náklady na zvládání tohoto rozpadu existující Evropské unie. Klíčová východiska: Na rozdíl od těch, kteří tvrdí, že současná Evropská unie je „vyřízená“ a tak podporují Plán B jejího zániku, Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 nabízí Plán A, jehož implementace zachrání Evropu (její stabilizací a civilizací), ale také se optimálně vypořádá s následky případného zhroucení Eurozóny a možného zhroucení Evropské unie samé (viz sekce 2.5).

1.8 Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 jako nezbytný předpoklad pro demokratickou evropskou ústavu

Občané Evropy mají právo a povinnost zvažovat budoucnost unie a rozhodnout mezi (i) rámcem multilaterální spolupráce a (ii) možností přeměnit Evropu v plnohodnotnou demokracii se suverénním parlamentem respektujícím národní sebeurčení a sdílejícím moc s národními parlamenty, regionálními shromážděními a obecními zastupitelstvy. Tato debata se však nikdy neodehraje, dokud bude Evropa zmítána ekonomickými nerovnostmi a deflačními silami, které obrací jeden hrdý národ proti druhému. Toto je důvod proč Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 a politiky, které nabízí za účelem stabilizace a obnovy Evropy mohou být vnímány jako první krok a nezbytný předpoklad ke klidné debatě o dlouhodobé politické budoucnosti Evropy, kterou Evropané musí uskutečnit.

Jakmile se Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 stane součástí politického diskursu Evropy, a tím dostane šanci stabilizovat Evropu a zastavit odstředivé síly, které ji v současnosti trhají na kusy, DiEM25 představí navazující politický dokument nazvaný „Evropský demokratický ústavní rámec hnutí DiEM25“.

Jeho účelem bude prosazovat proces ústavního shromáždění zahrnující reprezentanty zvolené z nadnárodních kandidátních listin, aby spravovali vývoj Evropy směrem k demokratické politické entitě a nahradili všechny existující Evropské smlouvy demokratickou ústavou.

Sekce 2 – NOVÝ ÚDĚL PRO EVROPU: CÍLE A PROSTŘEDKY

Zásadním cílem navrhovaného souboru politik je učinit Evropu hodnou záchrany a současně navrhnout pragmatické politiky na její skutečnou záchranu.

Protože by však nebylo rozumné nebrat v úvahu odpor establishmentu vůči racionálním politikám, jako jsou tyto zde navržené, soubor politik DiEM25 také zasazuje do svého mechanismu absorberů šoku, které budou minimalizovat ekonomické a sociální náklady rozpadu Eurozóny, a také EU.

2.1 Úvod: Čtyři principy a šest cílů Nového údělu pro celou Evropu, nezávisle na členství v Eurozóně nebo EU

Německý filosof Hegel tvrdil, že nikdo nemůže být skutečně svobodným, pokud jsou ostatní v okovech.¹ Stejně tak žádný evropský národ nemůže skutečně prosperovat, zatímco ty další skomírají v permanentní ekonomické krizi. Toto je důvod proč Evropa potřebuje Nový úděl.

Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 stojí na čtyřech jednoduchých, motivujících principech:

- A. *PROMĚŇOVÁNÍ NEVYUŽITÉHO BOHATSTVÍ NA ZELENÉ INVESTICE: Budoucnost Evropy zcela závisí na schopnosti využít bohatství, které se hromadí v Evropě a proměnit je na investice do skutečné, zelené, udržitelné, inovativní ekonomiky. To, na čem záleží, není obnovení „soutěživosti“ jedné evropské země vůči druhé, ale vzestup produktivity v zeleném sektoru ve všech zemích*
- B. *ZAJIŠTĚNÍ ZÁKLADNÍ STATKŮ: Všichni Evropané by měli ve své domovské zemi požívat práva na základní statky (např. na výživu, přístřeší, dopravu, energii), na placenou práci přispívající k udržování jejich komunit tím, že obdrží mzdu potřebnou k životu, na slušné sociální bydlení, na kvalitní zdravotní péči, vzdělání a na udržitelné životní prostředí.*
- C. *SDÍLENÍ KAPITÁLOVÝCH VÝNOSŮ A BOHATSTVÍ: V čím dál více digitální ekonomice, jsou hmotná kapitálová aktiva čím dál více produkována kolektivně, ale jejich výnosy jsou stále více privatizovány. S tím, jak se Evropa stává čím dál více technologicky pokročilou, musí implementovat politiky pro sdílení výnosů resp. dividend z digitalizace a automatizace mezi všemi svými občany, aby se vyhnula stagnaci a nespokojenosti.*
- D. *MAKROEKONOMICKÁ HOSPODÁŘSKÁ SPRÁVA NEMŮŽE BÝT PONECHÁNA NEVOLENÝM TECHNOKRATŮM: Evropské ekonomiky stagnují, protože příliš dlouho byla makroekonomická správa ponechána v rukou nikomu se nezodpovídajících „technokratů“. Je nejvyšší čas, aby byla makroekonomická správa plně demokratizována a vložena pod dohled suverénních občanů.*

¹ Tato věta je také součástí textu písně Solomona Burkeho: 'No one is free'

Nyní je úkolem začít převádět tyto čtyři principy do reality. To znamená, že musíme začít naši práci bez nástrojů fungující evropské federace. Musíme začít tak, že využijeme stávající instituce a pracovat, tak jak je to jen možné, v rámci stávajících evropských smluv způsoby, které *simulují* federální instituce, které nám chybí. V tomto ohledu se DiEM25 soustředí na šest cílů

1. Krocení financí a repolitizaci tvorby peněz: regulací bankovníctví a ustavením nové platformy veřejných digitálních plateb, která ukončí monopol bank (soukromých i centrálních) nad evropskými platbami, vytvoří více fiskálního prostoru pro členské státy Eurozóny a minimalizuje náklady rozpadu Eurozóny – viz sekce 2.2
2. Financování zelenými investicemi vedené obnovy: Propojování operací centrálních bank s veřejnými investičními bankami a novou agenturu pro správu a financování Zelené tranzice Evropy a Zelené energetické unie – viz sekce 2.3
3. Financování základních statků pro „udržovatele“ Evropy v jejich vlastních komunitách (pomocí opatření proti chudobě, garance práce a projektů sociálního bydlení) k předcházení nedobrovolné migrace – viz sekce 2.4
4. Sdílení kapitálových výnosů a bohatství a demokratizace ekonomické sféry v době, kdy automatizace nejenom zesiluje neúnosnou nerovnost, ale brzy také potlačí ekonomickou aktivitu – viz sekce 2.5
5. Panevropskou koordinaci měnových, fiskálních a sociálních politik mezi členskými státy EU, které nejsou v Eurozóně, Eurozónou a nečlenskými státy EU jako nezbytný předpoklad obchodních dohod – viz sekce 2.6
6. Porážení krize eura (než porazí Evropu!) Plán na záchranu Eurozóny skrze ukončení sebepoškozujících úsporných opatření v rámci stávajících „pravidel“, skrze obnovu velké části ztracené národní suverenity a minimalizování nákladů rozpadu v případě „nehody“ - viz sekce 2.7

Nakonec sekce 2.8 pokládá otázku financování navrhovaných programů a shrnuje tři nové předjímané instituce (viz sekce 2.2. až 2.7)

2.2 Krocení financí a repolitizace tvorby peněz

2.2.1 Regulace bank a finančních institucí

Bankovní krize z let 2008-2009 byla momentem, kdy se evropský projekt začal rozpadat, a chybný design Eurozóny a jeho důsledky se staly zcela zřejmými. Dluhová krize veřejných financí, která poháněla programy úsporných opatření byla přímým výsledkem převádění bankovních ztrát na ty nejslabší daňové poplatníky. Obecněji tato posedlost veřejným dluhem (např. v médiích a mezi politiky establishmentu) není konzistentní s faktem, že je to dynamika soukromými bankami tvořeného dluhu, která pohání dynamiku dluhu veřejného. Z tohoto důvodu je krocení financí a omezování

soukromého dluhu nezbytné k odvrácení negativních důsledků veřejného dluhu a celkových investic na fixní kapitál v dlouhodobém hledisku. DiEM25 navrhuje režim regulace, který je konzistentní s životaschopným, udržitelným a odpovědným bankovním a finančním systémem.

Dvě jednoduchá pravidla musí být okamžitě zavedena: (1) Minimální ukazatel zadluženosti pro evropské banky ve výši ne méně než 15 % z majetku (tak jak je navrhován, mezi jinými, Anatem Admatim a Martinem Hellwigem) (2) Majetek žádné banky by neměl překročit 20% národního důchodu země, v níž má banka trvalé sídlo. Kromě toho DiEM25 zdůrazňuje souvislost mezi makroekonomickým obnovením rovnováhy a regulacemi bank: abychom zvýšili investování na úroveň stávajících úspor potřebuje Evropa demokratizovat dohled nad bankovníctvím. Příloha 1 představuje konkrétní návrhy určené k regulaci bankovníctví, které zahrnují:

- Správu nevýkonných aktiv a rámec pro obnovu a řešení problémů
- Přechnodné kapitálové požadavky a režim správy rizik
- Nový rámec makroekonomické obezřetnosti
- Ukončení regulačního monopolu bank a prosazování institucionálního pluralismu ve finančním zprostředkovávání

2.2.2 Platforma veřejných digitálních plateb (PDPP)

DiEM25 navrhuje zřízení platformy veřejných digitálních plateb (PDPP, public digital payments platform) v každé evropské zemi. Technicky je její vytvoření velmi jednoduché: Automaticky se vytvoří rezervní účet pro každého daňového poplatníka (jeden účet pro dané daňové identifikační číslo) na webovém rozhraní daňového úřadu. Držitelům daňového identifikačního čísla je poté poskytnut PIN, který jim umožňuje převádět kredity z jejich rezervního účtu ve prospěch státu (místo daňových plateb) nebo na jakýkoliv jiný rezervní účet. Účelem tohoto systému plateb je:

- Umožnit multilaterální zrušení nedoplatků mezi státem a soukromým sektorem díky použití stávající internetové platformy plateb daňového úřadu
- Zavést nenákladnou alternativu digitálních plateb vůči stávající síti soukromých bank, zejména jakmile platby, které užívají tento systém mohou být realizovány skrze aplikace na smartphonech a debetní karty a karty totožnosti vydávané státem
- Dovolit státům půjčovat si přímo od občanů díky možnosti nakupovat kredity z webového rozhraní daňového úřadu, využívající jejich normální bankovní účty a jejich kumulace s jejich rezervními účty. Tyto digitálně časově kódované pohledávky by mohly být použity řekněme po jednom roce na uhrazení budoucích daní s výraznou slevou (např. 10%)
- Snížit náklady na změny denominace v případě případného uzavření banky způsobeného ECB (v případě členských států Eurozóny) nebo v případě rozkladu Eura.

Příloha 2 představuje detailní návrh DiEM25 na zřízení platformy veřejných digitálních plateb (PDPP). V souhrnu nabízí navrhovaná platforma veřejných plateb národním vládám více fiskálního prostoru, dovoluje multilaterální umoření dluhů, umožňuje státům si půjčovat přímo od občanů (bez využívání trhu dluhopisů), má potenciál pro vytvoření nových zdrojů investičního financování, omezuje moc ECB nad členskými státy Eurozóny (tak obnovuje národní suverenitu) a konečně, se chová jako pojištění pro případ, že bude demontována Eurozóna. Řečeno politicky, navrhovaná platforma PDPP představuje novou podobu staré myšlenky systému veřejných plateb určeného pro veřejné účely. Tento konkrétní návrh navíc využívá digitální technologie k repolitizaci tvorby peněz, vytváří vážného soupeře komerčním bankám a dává Evropanům radikální příležitost převzít směřování svých ekonomik od „nezávislých“ centrálních bank a velkých soukromých bank, které v současnosti dominují evropskému ekonomickému životu – a jejichž pochybení jsou rozhodující příčinou evropské krize.

2.2.3 Směrem k Evropské clearingové unii

Jedním z rozhodujících principů makroekonomické stabilizace v kontextu Nový úděl pro Evropu je symetrické zacházení se schodky i přebytky. Současná evropská finanční architektura trestá schodky a povzbuzuje přebytky, to je nesoulad, který musí okamžitě skončit. Navíc pod rouškou ideologie volného trhu sponzoruje Evropa nespoutané pohyby kapitálu, které konec konců omezují obchod. V tomto ohledu Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 navrhuje dvě důležité politické intervence:

Obnovení rovnováhy účetního systému Target2 Evropské centrální banky

V současném účetním systému Target2 Evropské centrální banky, jsou schodky vytvořené národními centrálními bankami trestány (prostřednictvím vyšších úrokových sazeb) zatímco národní centrální banky v přebytku jsou odměňovány (benefity v podobě vrácení části platby za úroky ze strany národní centrální banky ve schodku). Navíc, tyto schodky/přebytky jsou nezávislé na tom, zdali vyplývají z obchodu či čistých kapitálových toků. DiEM25 navrhuje, aby:

- Nerovnováhy způsobené čistým kapitálovým tokem byly omezeny maximálně na plus minus 10% objemu obchodu, zatímco nerovnováhy způsobené obchodními schodky/přebytky zůstanou nelimitovány.
- Jak schodky, tak přebytky v účetním systému Target2 byly penalizovány poplatky, které se kumulují na separátním účtu, s tím, že akumulované fondy jsou přesměrovány do Evropského akciového depozitáře (EAD) navrhovaného v sekci 2.8.

Směrem k Evropské clearingové unii (ECU)

Evropa se vyznačuje množstvím měn, které by se mohlo ještě rozšířit, pokud se Eurozóna rozpadne. Existují návrhy na zformování flexibilního fixního systému směny

jako byl mechanismus ERM, který předcházel euru. DiEM25 s tímto silně nesouhlasí: euro bylo zroeno kvůli kolapsu ERM, který se odehrál díky jeho závislosti na dobré vůli centrálních bank přebytkových zemí (např. Bundesbank). Namísto toho, navrhuje systém bližší duchu mezinárodní clearingové unie předkládané Johnem Maynardem Keynesem na konferenci v Bretton Woods v roce 1944. Tento systém nazýváme Evropskou clearingovou unií (ECU, European Clearing Union).

ECU by fungovala, tak jak si ji představoval Keynes, s výjimkou toho, že namísto abstraktního Bancoru, který navrhoval jako mezinárodní účetní jednotku, by ECU představila společnou digitální měnu, řekněme ... ECU, která by byla vydávána a regulována na základě transparentní účetní knihy v elektronické podobě a algoritmu, který by přizpůsoboval celkovou nabídku ECU objemu vnitroeurospkého obchodu na základě předem dohodnutého způsobu, a měl by v sobě zahrnut také automatickou proticyklickou komponentu, která by oživovala globální zásoby ECU v časech všeobecného zpomalení. Devízové trhy by fungovaly, tak jako nyní a směnný kurs mezi ECU a různými měnami (např. sterlingem, eurem, dánskou korunou atd.) by se lišil, stejně jako se liší měnová a účetní jednotka Zvláštní práva čerpání (SDR, Special Drawing Rights) používaná v MMF *jmenovitě* k dolaru, euru, yenu atd. Rozdíl by byl samozřejmě v tom, že v rámci ECU by členské státy umožňovaly, aby všechny vzájemné platby probíhaly přes příslušný ECU účet u příslušné centrální banky. Dále by měly být, k plnému využití potenciálu ECU na udržování nerovnováh pod kontrolou, zavedeny dva stabilizační převody:

- **Daňový poplatek (Levy):** Daňový poplatek z obchodní nerovnosti by měl být účtován každý rok na ECU účet každé centrální banky úměrně k jejímu účtu schodků či přebytků a placen na společný ECU fond.
- **Poplatek (Charge):** Soukromé finanční instituce by měly platit přeplatek do toho samého ECU Fondu úměrně jakémukoliv zvýšení kapitálových toků mimo zemi, podobně jako se zvýší ceny v době přetížení, kdy je společnosti typu Uber účtují svým klientům v době dopravní špičky

Základem daňových poplatků (levy) je motivovat vlády přebytkových zemí k oživení domácích výdajů a investování, a současně systematicky redukovat možnost mezinárodních výdajů u schodkových zemí. Devízové trhy to zohlední, přizpůsobí směnné kursy rychleji v reakci na současné nerovnováhy běžných účtů a zruší velkou část kapitálových toků, které dnes podporují chronickou obchodní nerovnováhu. Co se týče poplatku (charge), ten bude automaticky trestat spekulativní silné přílivy a odlivy kapitálu, avšak bez toho, aby správní regulace těchto nerovnováh byla předána byrokratům nebo aby byly zavedeny neflexibilní kapitálové kontroly.

Evropa tak, díky Fondu ECU, získá nový zdroj financování, který bude také směřován do Evropského akciového depozitáře, bez potřeby jakéhokoliv upsaného základního kapitálu – viz sekce 2.8.

[Viz Příloha 3 - podkladový materiál Anny Pettiforové týkající se sekce 2.2.2 výše.]

2.3 Financování zelenými investicemi vedené obnovy a ustavení nové Agentury pro správu a financování Evropské zelené tranzice a Zelené energetické unie

Evropská ekonomika je v útlumu a Evropané trpí ze dvou hlavních důvodů, kterými jsou mimořádně nízké investice a nejvyšší poměr úspor vůči investicím v poválečné historii Evropy. Dokonce i v takových ekonomikách jako ta německá, kde existuje alespoň nepatrný růst, je produktivní kapitál podryván stále rostoucím tempem. Současně se zisky korporací pohybují na vysokých úrovních a podniky se topí v nevyužívaném kapitálu, který není investován do produktivních zdrojů. A v neposlední řadě jsou fixní kapitálové investice, pokud se realizují, směřovány do „hnědých“ technologií a aktivit spíše než do výzkumu a vývoje v zelené tranzici a zelené energetické unii, kterou Evropa zoufale potřebuje.

Jako absolutní prioritu, potřebnou k zvrácení trendu úbytku produktivního kapitálu a ekologické degradace navrhuje DiEM25 rozsáhlý program zelenými investicemi vedené obnovy zahrnujícími novou *Evropskou výkonnou agenturu zelené tranzice*, jejímž účelem by měla být identifikace a správa rozsáhlých i malých investičních projektů podporujících zelenou energetickou unii a všeobecněji udržitelnou prosperitu bez „hnědého“ růstu.

2.3.1 Propojování veřejného investičního bankovníctví s kvantitativním uvolňováním centrálních bank

Princip je jednoduchý: Při absenci oživení ekonomie (reflace) a reorientace na udržitelný růst ze strany soukromých společností způsobených sebenaplňujícími se očekávanými nízkou agregátní poptávkou potřebuje Evropa veřejnými investicemi taženou hnací sílu hospodářství vedoucí směrem k „vtažení“ nevyužitých úspor a bohatství ke zvýšení agregátní poptávky. To se ovšem musí realizovat způsobem, který nezahrnuje větší zdaňování vyčerpaných pracujících a střední třídy nebo nezpůsobí vyšší schodky vlád s malým fiskálním prostorem.

DiEM25 nabízí pro tyto účely investicemi vedený program obnovy - Nový úděl, zahrnující až 5 % evropského HDP ročně, který bude financován pomocí veřejných dluhopisů vydaných evropskými veřejnými investičními bankami (takový nový investiční nástroj je již předznamenán v zemích jako je Británie, Evropskou investiční bankou nebo Evropským investičním fondem v Evropské unii atd.). K zajištění toho, že si tyto

dluhopisy udrží svou hodnotu, jakmile se jejich nabídka překotně zvedne, centrální banky (v jejichž jurisdikci investice budou) oznámí, že jsou připravené je nakoupit, pokud se jejich výnosy dostanou mimo určitou úroveň.

Celkově DiEM25 navrhuje rekalibrovanou skutečně zelenou investiční verzi kvantitativního uvolňování, která využívá účetní rozvahu centrální banky k vkládání nevyužívaných soukromých peněz do reálných zelených investic.

2.3.2 Evropská pracovní agentura zelené tranzice: Herkulova síť

Zajištění financování celkového investičního programu Nového úřadu pro Evropu řeší pouze jeden z dvou problémů sužující investování. Druhý problém se týká vedení navrhování, sledování, koordinování a správy tolik potřebných, potenciálně výdělečných investičních programů. Kupříkladu dopravní tepny ve východní a jihovýchodní Evropě jsou žalostně nedostatečné a představují skvělou příležitost pro koordinaci investic v environmentálně udržitelném duchu. Podobně je tomu se zelenou energetickou unií, kterou celá Evropa zoufale potřebuje. Národním vládám však chybí dovednosti a schopnosti koordinovat stejně jako ambice navrhnout, holistickou východní a jihovýchodní dopravní síť nebo zelenou energetickou unii. Za tímto účelem DiEM25 navrhuje ustavení nové *Evropské pracovní agentury zelené tranzice (European Green Transition Works Agency)*, která může být pro zkrácení nazývána jako Herkulova síť, jejímž účelem by mělo být identifikace a správa rozsáhlých i malých investičních projektů podporujících zelenou energetickou unii, zelené dopravní systémy a všeobecněji udržitelný blahobyt bez „hnědé“ růstu.

2.3.3 Zelená energetická unie a navrhovaná Panevropská uhelná daň

DiEM25 odmítá liberalizaci energetického trhu, protože není možné se vyhnout jeho ohromným selháním. Systémy obchodování s emisemi jsou nestabilní, neefektivní a filosoficky problematické – viz Příloha 4. Namísto toho DiEM25 přijímá myšlenku panevropské uhelné ceny kompatibilní s cílem omezení globálního oteplování nejvýše o 1,5 až 2 °C. Uhelná daň je zdaleka nejefektivnější a nejpragmatičtější způsob dosahování tohoto cíle. Avšak koordinace mezi evropskými státy musí být založena na společně dohodnutých principech, které budou považovány všemi za férové. Za tímto účelem DiEM25 navrhuje progresivní uhelnou cenu postavenou na úrovni rozvoje a produkci emisí dané země. Přesněji DiEM25 navrhuje referenční uhelnou cenu založenou na indexu lidského rozvoje HDI (Human Development Index) a množství vyprodukovaných emisí CO₂.²

Dle úrovně indexu HDI by daná země platila cenu uhlí stojící na referenční ceně ustavené multilaterální pan-evropskou organizací. Pokud země vyprodukuje více emisí, než množství přidělené jí dle úrovně HDI, zaplatí vyšší cenu uhlí než je cena referenční ustavená v sazebníku cen. S tím, jak se referenční cena zvyšuje spolu s HDI, rozvíjející se

země budou mít více pobídek rozvíjet rapidně zelenou energii a investovat do nízkouhlíkových systémů.

Nakonec bohaté země zaplatí vyšší cenu uhlí a budou tak mít více podnětů urychlit svou energetickou tranzici. Stanovení takové ceny uhlí by bylo v souladu s principem „společných, ale diferencovaných povinností“ uvedeným v Klimatické konvenci, a současně by umožnilo zastavení nezdravé soutěživosti, kdy boj proti globálnímu oteplování vede jeden proti druhému, neboť systémy produkce s nejnižší uhlíkovou intenzitou by byli ty, které by platili nejnižší cenu za uhlí.

Na závěr, uhelné daně by byly také placeny do Evropského akciového depozitáře – viz sekce 2.9.

2.3.4 Další nástroje prosazování Zelené tranzice: Daňové úlevy a odstranění podpory fosilních paliv

DiEM25 přejímá návrhy Evropských zelených (viz Příloha 5) na odložené daňové úlevy (viz sekce 1.1 v Příloze 5) a na postupné, ale urychlené odstranění podpory fosilních paliv.

2.4 Financování základních statků pro „udržovatele“ Evropy v jejich vlastních komunitách

Na vlně zeleného investičního programu se svezou nejen inovátoři, ale do jisté míry i všichni ostatní. Nicméně to nepostačuje, neboť by to nechalo bez podpory mnoho společností opomenutých „udržovatelů“, tj. lidí, kteří dělají nepopulární, ale klíčové profese, jako jsou pečovatelé o seniory, správci kanalizačních sítí atd. Také by to opomíjelo Evropany, jejichž dovednosti jsou již překonané nebo ty, kteří žijí v oblastech, kde není vůbec žádná práce. Pro ně navrhuje DiEM25 tři programy: Program boje proti chudobě, program sociálního bydlení a program garantující práci.

2.4.1 Program boje proti chudobě

Tento solidární program pro Evropu má dva cíle. Nejprve musí zmírnit jedno z nejhorších strádání uštědřených Evropanům od krize. Za druhé musí začít budovat stabilní, dobře zaopatřené komunity, které musí být základem budoucnosti Evropy. Program solidarity proto doplňuje, ale nemůže nahradit, program práce a investic. Musí být udržen v jistých mezích jako součást ekonomické aktivity, a sloužit na podporu ekonomické stabilizace a obnovy, včetně živoucího soukromého sektoru. Takový program je nicméně nezbytný jak kvůli bezprostředním lidským a sociálním důsledkům, tak pro záchranu Evropy jako politického projektu.

² R.H. Boroumand, T. Porcher and T. Stocker (2015), « COP 21 : pour un prix du carbone équitable et progressif », *Le Monde*.

Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 nabízí společný evropský program boje proti chudobě, zejména na poli potravinové pomoci. Tento program by byl modelován pro vzoru programu potravinových lístků USA a Řeckého programu potravinové pomoci zavedené první vládou Syrizey, poskytující tak podporu pro nejzranitelnější Evropany. Je to model postavený na debetních kartách s omezeným využitím, které mohou brzy zahrnout i karty platforem veřejných digitálních plateb načrtnutých v sekci 2.2. V pozdější fázi program bude rozšířen na podporu v nezaměstnanosti a na navýšení nejnižších penzí (vytvářejíc tak základy pro Evropskou penzijní unii) eliminující tak bídu mezi seniory.

[Pro otázky vztahující se k financování programů v sekci 2.4, viz sekce 2.8]

2.4.2 Program podpory bydlení

Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 také navrhuje, aby evropské země, a to jak členové, tak nečlenové EU došli k multilaterální dohodě na *financování a garantování* slušného bydlení pro každého Evropana v jeho domovské zemi, a to skrze obnovení modelu sociálního bydlení, který byl zničen po celé Evropě. Toto je náš dlouhodobý cíl, který si vyžádá čas, plánování a nové investice a výstavbu.

Avšak existuje něco, o čem může být rozhodnuto okamžitě a s dopady pro celou Evropu: DiEM25 navrhuje okamžitou ochranu vlastníků domů a bytů proti vystěhování, a to v podobě práva na nájem, které by umožňovalo těm, kterým byly zabaveny domy a byty, aby mohli zůstat ve svých domovech za férový nájem ustavený místními komunitními výbory. Toto moratorium by povzbuzovalo věřitele, aby znovu přehodnotili hypotéky spíše, než aby se rozhodli k vystěhování dlužníků, což by stabilizovalo komunity jinak téměř zpusťované pohromami a efektem sousedství.

2.4.3 Program garance práce

Garance práce spočívá na principu DiEM25, který tvrdí, že: *Všichni Evropané by měli mít právo na práci ve své komunitě za mzdu potřebnou k zajištění živobytí.* Abychom učinili toto právo funkčním, musí být určeny zdroje financování. Avšak při rozhodování o zdrojích musí být vztaty do úvahy následující makroekonomická fakta: Nezaměstnanost mrzačí kapacity sociálního státu. Omezováním příjmů obyvatel omezujeme příjmy do veřejných rozpočtů, což přidává další břemeno státu týkající se zdravotní péče, podpory v nezaměstnanosti, plateb pro postižené, potravinové pomoci a všech dalších veřejných funkcí. Dále platí, že soukromí zaměstnavatelé najímají spíše zaměstnané; pokud existují alternativy normálně nenajímají nezaměstnané a zejména ne ty dlouhodobě nezaměstnané. Z tohoto důvodu je nezaměstnanost sebeobnovující se a destruktivní vůči lidem, rodinám a společnosti jako celku. Lékem na nezaměstnanost jsou pracovní místa. Lidé s prací platí daně. Nevybírají dávky v nezaměstnanosti. Jejich dovednosti a užitečnost se zvyšují. A produkují to, co další lidé chtějí.

Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 navrhuje, aby evropské země, a to jak členské, tak nečlenské země EU, došli k multilaterální dohodě o *financování a garanci* pracovních pozic pro každého Evropana *v jeho domovské zemi*. Tyto pracovní pozice by byly vytvořeny evropskými státy ve veřejném a neziskovém sektoru na lokální úrovni. Byly by placeny běžnou, skromnou mzdou potřebnou k přežití odpovídající dané národní úrovni. *Byly by dostupné na požádání pro všechny, kteří ji chtějí, ve spolupráci s městskými a lokálními radami, posilující tak demokracii na lokální úrovni, kde je tato demokracie nejvíce přímou.*

Navrhovaná garantovaná místa by nesměla nahradit místa ve veřejných službách. Nejednalo by se ani o stálá pracovní místa, ale poskytla by práci a příjem, pro ty, kteří jsou ochotni ji přijmout, a to v jejich domovských komunitách. A poskytla by tak alternativu vůči krutému dilematu nezaměstnanosti nebo migrace. Skupina lidí s garantovanými pracovními místy by získala příjem, platila by daně, přestala by pobírat dávky, ušetřila by tak státní finance, zatímco by produkovala statky, služby a sociální investice. S tím, jak se bude zlepšovat soukromá ekonomika, lidé v této skupině s dobrými pracovními záznamy by byli opět zaměstnáni. Čisté náklady by proto byly mnohem, mnohem nižší, než se zdá.

Někteří se mohou ptát, proč omezovat tyto místa na domovské země? Odpovědí je, že cílem DiEM25 je stabilizovat každou evropskou zemi. Bez omezení programu garance pracovních míst na občany, by byl tento program *destabilizující* spíše než *stabilizující*. Je zřejmé, že pokud by měl každý Evropan garantované místo v Německu nebo Francii s odpovídajícím německým či francouzským platem, migrace by se zvýšila. A německé úřady by nesly břemeno spojené s vytvářením pracovních míst pro příchozí, což je něco, co nemohou nikdy přijmout. Toto není žádoucí. Evropské země by měly poskytnout pracovní místa pro Evropany v jejich komunitách, pracovní místa spravovaná každou evropskou zemí v jejím jazyce, nabízejíc bezpečnou a produktivní možnost zaměstnání lidem všech evropských zemí, zatímco zůstává zachováno právo na migraci a právo na práci pro kohokoliv, kdo je motivován možnostmi, spíše než nutností.

Z tohoto důvodu by platové třídy měly být národní, ne jednotné napříč Evropou. Ale platové třídy by měly být slušné – nabízet nevelkou mzdu potřebnou k přežití, která však bude lepší než sociální dávky, ale nenahradí veřejné služby nebo další profesionální zaměstnání. Evropané by tak přijímali tuto práci, pokud by ji potřebovali, ale přešli by k práci lepší, pokud by se ukázala příležitost.

Z ekonomického hlediska by program práce poskytl přesně to, co Evropa potřebuje nejvíce, a co jí v současnosti schází, tj. automatický stabilizační program připravený k zajištění ekonomické a sociální stability každé evropské země (v EU i mimo ni). Takový program je řešením inherentní dynamiky nestability a následných politických otřesů, které nyní posilují nacionalistickou internacionálu.

2.5 Sdílení kapitálových výnosů a bohatství, demokratizace ekonomické sféry a universální základní dividenda

Hnutí DiEM25 je přesvědčeno, že kapitalismus není možné z dlouhodobého hlediska zlidštit, zejména kvůli jeho nenapodobitelné schopnosti podryvat sebe sama skrze technologickou inovaci, která plodí přebytečné kapacity, nerovnost, a nedostatečnou agregátní poptávku po zboží a službách. Automatizace a robotizace je v tomto ohledu jasná a přítomná hrozba „slibující“ vznik další krize, ještě dříve, než se Evropě podaří vyřešit tu současnou.

Někteří navrhuji jako nápravu universální základní příjem (UBI, universal basic income). DiEM25 odmítá myšlenku universálního minimálního příjmu, pokud by měl být financován z daní. Daněmi financovaný univerzální základní příjem by podkopal stávající sociální stát a zasel semena antagonismu mezi pracujícími chudými a nezaměstnanými. DiEM25 navrhuje jiné schéma – universální základní *dividendu*, která je shrnuta v následujících třech tezích: daně nemohou být legitimní zdroj financování takových projektů; nástup strojů a robotizace musí být přijaty jako fakt; a základní nezásluhová platba je příspěvkem k základní svobodě. Ale pokud nebude tento projekt financovaný z daní, jak by měl být financován? Odpovědí je: z kapitálových výnosů.

Sdílený mýtus říká, že kapitál je vytvářen kapitalisty, kteří pak mají právo na jeho výnosy. Toto nikdy nebyla pravda, a není ani dnes. Pokaždé, když někdo z nás vyhledává něco na Googlu, tak přispívá k růstu jeho kapitálu. Ale jsou to jen podílníci, kteří mají právo nárokovat si výnosy z tohoto převážně sociálně produkovaného kapitálu. Navíc automatizace, digitalizace a role, kterou hrají vládní granty a komunitní příspěvky k objemu získaných znalostí při formování kapitálu učinily nemožným zjistit, která část korporátního kapitálu byla vytvořena jeho vlastníky a která veřejností.

DiEM25 nabízí jednoduchou politiku: Přijetí legislativy, která by vyžadovala, aby byla vyplácena *universální základní dividenda (UBD, universal basic dividend)* každému evropskému občanovi z fondů akumulovaných v Evropském akciovém depozitáři (viz sekce 2.8 níže) pocházejících z příjmů generovaných: (i) aktivity nakoupenými centrálními bankami v rámci programů kvantitativního uvolňování, (ii) procentními podíly ze základního kapitálu z každé prvotní veřejné nabídky (IPO, initial public offering) akcií a kapitálového navýšení korporací a (iii) odvody z odvozené distribuce práv duševního vlastnictví a znalostního monopolu.

Navrhovaná universální základní dividenda by měla a může být zcela nezávislá na sociálních dávkách, podpoře v nezaměstnanosti, a jiných nástrojích, aby tak byly zmírněny obavy, že by nahradila sociální stát, který ztělesňuje koncept reciprocity mezi pracujícími *pobírajícími mzdu* a nezaměstnanými. Aby mohla Evropa přijmout nástup strojů a robotizaci, a při tom zajistit, aby přispíval ke sdílené prosperitě, musí udělit každému občanu vlastnická práva nad peněžními výnosy, které přináší výnosy v podobě

universální základní dividendy. Ta pak umožňuje nové chápání svobody a rovnosti, které překračuje doposud nesmiřitelné politické bloky, přitom stabilizuje společnost a oživuje pojem sdíleného blahobytu tváří v tvář jinak destabilizujícím technologickým inovacím. Neshody budou samozřejmě pokračovat, ale budou se týkat témat jako je poměr akcií společností, které by měly jít do Depozitáře, kolik sociálních dávek a podpory v nezaměstnanosti by mělo být navrstveno na universální základní dividendu, či o obsahu pracovních smluv.

Navíc DiEM25 navrhuje, aby až uzraje doba, byl dohled nad finančními institucemi (zejména těmi podpořenými daňovými poplatníky) a dalšími korporacemi demokratizován, a aby měli representanti lokálních, regionálních a národních komunit rostoucí zastoupení v jejich dozorčích radách.

2.6 Panevropská koordinace měnových, fiskálních a sociálních politik mezi členskými státy EU, které nejsou v Eurozóně, Eurozónou a nečlenskými státy EU jako nezbytný předpoklad obchodních dohod

Brexit se odehrál do značné míry kvůli masivní migrační vlně občanů EU do VB. Ta se odehrála zejména proto, že mezi lety 2008 a 2012 Bank of England prakticovala masivní kvantitativní uvolňování (tj. extrémně volnou měnovou politiku) zatímco ECB tak nečinila. Je jasné, že evropské centrální banky, vlády a Evropská komise musí koordinovat fiskální, měnovou a sociální politiku, tak aby napříč Evropou optimalizovaly ekonomické a sociální důsledky. Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 činí specifické návrhy týkající se povahy těchto koordinačních procesů.

2.7 Překonejme krizi eura (než porazí Evropu)

Bez věrohodného plánu na záchranu Eurozóny, je Evropa předurčena k rozkladu, a to se zhoubnými důsledky pro celý kontinent. Klíčem k přemožení krize eura je ukončení sebezničujících úsporných opatření v rámci stávajících „pravidel“, obnovení velké části ztracené národní suverenity a minimalizace nákladů rozpadu v případě této „nehody“.

Krize Eurozóny se rozvíjí ve čtyřech souvisejících oblastech: bankovníctví, dluhová krize veřejných financí, ultra nízké investice a rostoucí chudoba. Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 navrhuje v první řadě, aby stávající instituce byly využity způsoby, které zůstanou v mezích litery Evropských smluv, ale dají prostor pro nové funkce a politiky. Zejména navrhujeme pět politik, které využijí návrhy, již zde zmíněné v kontextu stabilizace Evropy obecně.

2.7.1 Politika 1 – Role platformy veřejných digitálních plateb (PVDP)

Nový inovativní systém plateb navrhovaný v sekci 2.2 může být zaveden prakticky zítra ráno každým členským státem za účelem posílení fiskálního prostoru, finančních investic/sociálních programů a hlavně k tomu, aby vytvořil v Eurozóně prostředky k

zásadnímu snížení ekonomických nákladů jejího rozkladu nebo vyloučení nějaké země z Eurozóny (Pozn.: Jakmile bude veřejný systém digitálních plateb uveden do chodu, může znovu denominovat z eura do národní měny stisknutím tlačítka).

2.7.2 Politika 2 – Program pro záchranu jednotlivých bank

Banky, které potřebují rekapitalizaci z evropského záchranného fondu (ESM, European Stability Mechanism) mohou být nasměrovány k mechanismu ESM *přímo*, namísto toho, aby si národní vláda musela půjčovat. ESM a ne národní vláda, by pak restrukturalizoval, rekapitalizoval a řešil záchranu krachujících bank. Návrh DiEM25 je, že krachující banky by měly být odstraněny z národní jurisdikce a přesunuty do nové, specializované jurisdikce Eurozóny. ECB by pak jmenovala novou dozorcí radu s cílem záchranu nebo rekapitalizace těchto bank. V druhém případě by ESM poskytla kapitál a podíly akcií odpovídající potřebné kapitálové injekci by byly převedeny na ESM. Restrukturalizace banky může mít za následek fúzi, snížení stavů nebo dokonce úplné uzdravení banky, s tím, že budou učiněny kroky, aby se primárně vyhnulo znehodnocení vkladů. Poté co by byla banka restrukturována a rekapitalizována, ESM by prodal její akcie a uhradil tak své náklady.

2.7.3 Politika 3 – Program převodu dluhu při překročení limitu

Maastrichtská smlouva umožňuje každému členskému státu využívat státní dluh až do výše 60 % národního důchodu. V době od krize z roku 2008 většina členských států Eurozóny tento limit překročila. DiEM25 navrhuje, aby ECB nabídla členským státům možnost konverze dluhů za svůj maastrichtský dluh (MCD, Maastricht Compliant Debt). Národní podíly převedeného dluhu by byly nadále spravovány samostatně každým členským státem. Nakonec by ECB připravila převod poskytnutých úvěrů pro maastrichtský dluh (MCD), pro účely umoření těchto dluhopisů při nabytí splatnosti.³

Konverzní půjčka funguje následovně. Refinancování podílu MCD dluhu nyní držené v dluhopisech ECB, by bylo realizováno členskými státy, ale při úrokových sazbách nastavených ECB jen mírně nad její vlastní (ultra nízkými) výnosy z dluhopisů. Podíly národního dluhu konvertované do ECB dluhopisů jí budou drženy na debetních účtech. Tyto nemohou být využity jako zajištění za kredit nebo deriváty. Členské státy přislíbí umoření dluhopisů při jejich splatnosti, pokud se majitelé rozhodnou pro tento způsob, spíše než pro jejich prodloužení při nižších a bezpečnějších sazbách nabídnutých ECB.

K zabezpečení věrohodnosti této konverze, a k poskytnutí mechanismů jistění pro dluhopisy ECB, které nevyžadují monetizaci ze strany ECB se členské státy dohodnou na poskytnutí super-seniorního statusu pro své debetní účty u ECB a na mechanismu převodu poskytnutých úvěrů Evropskou centrální bankou, který může být zajištěn ESM využívajíc jen malou část jeho výpůjční kapacity. Pokud se členský stát dostane do neřízeného bankrotu před tím, než dluhopisy ECB vydané v jeho jménu dojdou do

splatnosti, pak bude platba ECB dluhopisu zajištěna z pojištění zakoupeným nebo poskytnutým ESM.

2.7.4 Politika 4 – Investicemi vedený program obnovy a konvergence

Toto je přímočaré použití zeleného investičního programu (viz sekce 2.3) pro případ členských států Eurozóny. Přesněji DiEM25 navrhuje, aby:

1. Evropská investiční banka (EIB, European Investment Bank) a Evropský investiční fond (EFI, European Investment Fund) začaly panevropskými investicemi vedený program obnovy sahající až do výše 5 % HDP Eurozóny. S tím, že EIB se bude zaměřovat na infrastrukturní projekty velkého rozsahu a EIF na start-upy, malé a střední podniky, technologicky inovativní firmy, výzkum zelené energie atd.
2. EIB/EIF vydaly dluhopisy k pokrytí financování v celé eurozóně investicemi vedeného programu obnovy *v jeho úplnosti*.
3. K zajištění toho, aby dluhopisy EIB/EIF neutrpěly zvyšováním výnosů, jako výsledek jejich velkých emisí, ECB zakročí na sekundárním trhu a zakoupí tolik EIB/EIF dluhopisů, kolik bude potřeba k udržení EIB/EIF výnosů dluhopisů na jejich současné, nízké úrovni.

2.7.5 Politika 5 – Nouzový program sociální solidarity k boji proti růstu chudoby

Toto je aplikace programu boje proti chudobě (viz sekce 2.4.1) na Eurozónu. DiEM25 navrhuje, aby EU neprodleně začala s nouzovým programem sociální solidarity (Emergency Social Solidarity Program), který bude garantovat přístup k potravinám a základním energetickým potřebám pro všechny Evropany skrze evropský program potravinových lístků (European Food Stamp Program) navržený po vzoru amerického ekvivalentu a skrze evropský program minimální energie (European Minimum Energy Program). Tyto programy by byly financované Evropskou komisí využívající úroky naakumulované v rámci evropského systému centrálních bank z profitů z programu kvantitativního uvolňování ECB, z nerovnováh účetního systému TARGET2, ze zisků vytvořených z transakcí s vládními dluhopisy a v budoucnosti i z dalších finančních transakcí nebo daní dle velikosti bilancí, které EU nyní zvažuje – viz sekce 2.8. níže.

[viz Příloha 6 k získání povědomí a více detailů k výše uvedeným politikám]

³ Pro členské státy, jejichž dluh překročí 90% HDP, je poměr jejich dluhu vyjádřený jako MCD 2/3. Pokud dojde ke splatnosti dluhopisu s nominální hodnotou, např. 1 miliarda EUR, dvě třetiny této částky (667 milionů EUR) budou vyplaceny (vykoupeny) Evropskou centrální bankou prostřednictvím vydaných prostředků (samotnou ECB) z peněžních trhů vydané ECB dluhopisy.

2.8 Financování programů Nového údělu pro Evropu: Evropský akciový depozitář

Program zelenými investicemi vedené obnovy Nového údělu pro Evropu bude financován skrze prostředky aliance mezi centrálními bankami a veřejnými investičními bankami navrženými v sekci 2.3. K financování programu základních statků (Basic Goods program – viz sekce 2.4.) a universální základní dividendy (Universal Basic Dividend -viz sekce 2.5.), Nový úděl pro Evropu navrhuje ustavení Evropského akciového depozitáře (EED, European Equity Depository). Tak jako Herkulova síť (viz sekce 2.3), tak EED bude mít centrální pobočku a své národní filiálky. Příliv peněz do EED bude pocházet z těchto šesti zdrojů:

2.8.1 Finanční aktiva nakoupená centrálními bankami v souvislosti s kvantitativním uvolňováním mají být uložena v Evropském akciovém depozitáři (EED)

Během krize zakoupily evropské centrální banky (např. ECB, Bank of England, Švýcarská národní banka) velké množství finančních aktiv (např. veřejné a soukromé dluhopisy, strukturované hypotéky). Tato aktiva generují příjem peněz. Pokud by tato aktiva byla uložena v EED, centrální banky by se vyhnuly zbavování se aktiv na nejisté soukromé trhy s tím, jak se blíží jejich splatnost. Vznikl by tak značný příjem dostupný pro EED, aniž by byla třeba radikální změny a téměř určitě bez nových daní.

2.8.2 Výnosy centrální banky z ražebného a akumulovaných zisků v rámci systému Target2 Evropské centrální banky mají být uloženy v evropském akciovém depozitáři (EED)

Operace centrální banky plodí výrazný profit nezávisle na kvantitativním uvolňování. Tyto operace nejsou determinovány tím, jedná-li se o návrat k rizikovým operacím nebo jsou výsledkem produktivního úsilí. Jde v zásadě o účetní zisky, které jsou ideálně vhodné k tomu, aby byly použity k dobrému účelu.

2.8.3 Dividendy z procentního podílu akcií z každé korporátní prvotní veřejné nabídky akcií a kapitálového navýšení mají být převedeny na evropský akciový depozitář

[Viz sekce 2.5. výše pro zdůvodnění]

2.8.4 Poplatky z odvozené distribuce práv duševního vlastnictví a znalostního monopolu

[Viz příloha]

2.8.5 Panevropská dědická daň

DiEM25 navrhuje, aby Evropské země uzavřely multilaterální dohodu o dědické dani, minimalizujíc tak dědění vykořisťujících nerovností a poskytujíc tak silné a efektivní financování pro programy základních statků uvedených jako součást Nového údělu pro Evropu.

2.8.6 Panevropská uhelná daň

[Viz sekce 2.3]

Závěrem hnutí DiEM25 navrhuje, aby těchto šest zdrojů EED fondů nebo příjmu bylo použito takto:

- *Financování programů základních statků (Basic Goods programs)* aby pocházelo z finančních *aktiv* (viz 2.8.1 výše), z profitů z ražebného Centrální banky (2.8.2 výše), z dividend (viz 2.8.3. výše) a z poplatků (viz 2.8.4 výše).
- *Financování universální základní dividendy*, aby pocházelo z dědické a uhelné daně (viz 2.8.5 a 2.8.6).

Dále hnutí DiEM25 zvažuje možnost, že by svoboda pohybu v rámci Evropy, stejně jako privilegovaný přístup k evropskému společnému trhu byly podmíněny tím, že země přijme závazek poskytnout svým občanům v jejich komunitách minimální mix základních statků a universální základní dividendy předjímaný v sekci 2.4 a 2.5 výše.

Sekce 3 – HARMONOGRAM: IMPLEMENTACE POLITIK VE VELMI KRÁTKÉM, KRÁTKODOBÉM AŽ STŘEDNĚDOBÉM A DLOUHODOBÉM HORIZONTU

3.1 Velmi krátký horizont

Ve velmi krátkém horizontu DiEM25 navrhuje politiky, které lze implementovat prakticky od zítřka cestou rekalibrace stávajících institucí bez potřeby bilaterálních/multilaterálních dohod nebo změn Smluv EU.

Jako příklady lze uvést:

- Novou platformu veřejných digitálních plateb, která ukončí monopol bank nad evropskými platbami – viz sekce 2.2.
- Zelenými investicemi vedenou obnovu: propojování centrálního bankovníctví a veřejných investičních nástrojů, odložené zelené daňové úlevy, odstranění dotací pro fosilní paliva – viz sekce 2.3.
- Program boje proti chudobě a moratorium na vystěhování, které je součástí programu podpory bydlení – viz sekce 2.4.
- Čtyři politiky pro vypořádání se s krizí Eurozóny – viz sekce 2.5.

3.2 Krátkodobý až střednědobý horizont

V krátkodobém až střednědobém horizontu DiEM25 navrhuje politiky, které potřebují bilaterální/multilaterální dohody mezi vládami, ale nevyžadují změny ve Smlouvách EU.

Jako příklady lze uvést:

- Kompletní škálu zmíněných bankovních regulací, zahrnující také reformovaná pravidla účetního systému Target2 – viz sekce 2.2.
- Vytvoření Herkulovy sítě, Evropského akciového depozitáře a zavedení uhelné, dědické a základní korporátní daně – viz sekce 2.3. a 2.8.
- Programy podpory bydlení a garance práce – viz sekce 2.4.
- Koordinaci měnových a fiskálních politik mezi Eurozónou a nečlenskými zeměmi Eurozóny s cílem maximalizovat obnovu Evropy – viz sekce 2.6

3.3 Dlouhodobý horizont

Návrhy dlouhodobých politik DiEM25 jsou takové, které vyžadují hluboké institucionální změny v rámci národních států a napříč Evropou i EU.

Jako příklady lze uvést:

- Evropskou clearingovou unii (viz sekce. 2.2.3) a universální základní dividendu a další politiky demokratizace ekonomické a finanční sféry – viz sekce 2.5.
- Konečně, Nový úděl pro Evropu musí jít ruku v ruce se započatím procesu Evropského ústavního shromáždění načrtnutého v manifestu DiEM25 a zmíněného v sekci 1.8

Sekce 4 – ZÁVĚR

Idea Evropy upadá pod kombinovaným nápořem *popírání, povstání a klamu*.

Kontinentální establishment *popírá* fakt, že ekonomická architektura Evropské unie nebyla nikdy navržena tak, aby ustála krize jako tu z roku 2008, a to vyústilo v hroživou ekonomickou dynamiku, která delegitimizuje evropský projekt na všech úrovních.

Předvídatelnou reakcí se stalo *povstání* nacionalistické internacionály napříč Evropou, které usiluje o Brexit pro všechny. Reakcí establishmentu na toto povstání je *klam*, který tvrdí, že pokračování statusu quo nebo vize federace-lite nebo „vícerychlostní“ Evropy může zastavit nacionalistickou vlnu.

Odpověď na Waterloo neoliberalismu nemůže být ani stažení se za barikády národního státu, ani větší centralizace nelegitimní moci v Bruselu. Odpověď na evropské strasti nemůže být ani vulgární interpretace ideologie volného trhu, a ani stejně sprostá verze pseudo-keynesiánských stimulačních daňových a výdajových programů.

Gigantické fiskální převody a kapitálové toky mezi evropským jádrem a periferií už byly realizovány – s neblahými důsledky. Po léta vedly k financování oligarchů periferie a zkorumpovaných bankéřů jádra. Evropa přešla z fáze Ponzioho růstu před rokem 2008 do fáze Ponzioho úsporných opatření po roce 2008.*

*Poznámka překladatele. Autor odkazuje na Charlese Ponzioho a Ponzioho scéma. Je to označení pro podvodné investiční operace, kde investoři svěřují provozovateli fondu peníze za účelem jejich zúročení, avšak provozovatel tyto peníze dále neinvestuje, a namísto toho pouze vyplácí prostředky fondu jen některým investorům. Přirovnává tak evropský hospodářský růst před rokem 2008 tažený na dluh k tomuto neudržitelnému schématu.

Obé přišlo Evropu příliš draho.

- Odpověď teď může přijít jen z pragmatické agendy Nového údělu z pera DiEM25, která funguje stejně dobře jak pro přebytkové, tak pro schodkové země; jak pro členské, tak nečlenské země EU; a která ukazuje Evropanům, jak a proč by může být Evropa zachráněna.
- Podstatou politik, které Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 navrhuje není „ekonomický stimul“, ale opětovné vyvážení (primárně mezi úsporami a investicemi, stejně jako mezi schodkovými a přebytkovými regiony), které napomůže ekonomické stabilizaci, společenské obnově a demokratizaci na všech úrovních: regionální, národní i panevropské.
- Nový úděl pro Evropu hnutí DiEM25 není založený na *domněnce*, že Evropa bude zachráněna. Stojí na návrzích, které (i) učiní Evropu hodnou záchrany, (ii) vytvoří podmínky pro klidnou a racionální debatu o tom, jaký druh demokratické Evropy chtějí Evropané vybudovat poté, co bude dosaženo stabilizace a (iii) minimalizuje náklady rozpadu EU a eura, v případě, že se ukáží být nevyhnutelnými.

Celkově jen pragmatický a současně radikální Nový úděl pro Evropu může zamezit rozpadu Evropy a oživit suverenitu evropských občanů. Každá evropská země musí být stabilizována a jejím občanům musí být napomoženo k prospěchu. Evropa nemůže přežít jako Unie zdarma-pro-všechny, každého-za-sebe nebo jako Unie úsporných opatření postavená na depolitizovaném ekonomickém rozhodování maskovaném fíkovým listem federalismu, v němž jsou některé země odsouzeny k trvalému ekonomickému propadu a dlužníkům jsou odebrána demokratická práva.

Abychom mohli „převzít kontrolu nad našimi zeměmi“, potřebujeme Nový úděl pro Evropu, který získá zpět společnou slušnost, obnoví zdravý rozum napříč Evropou, a dá Evropanům možnost demokraticky debatovat o tom, jakou sdílenou budoucnost chceme.